

Lucas 2:14 – Kerstochtend 2023

Bijzonderheid: veel inbreng van de kinderen

Meditatie

Lieve mensen,

Wie heeft er wel eens ruzie op het schoolplein? Hoe wordt dat opgelost?

(...)

Toen ik op de basisschool zat ging het zo: de juf of meester haalde ons uit elkaar en we moesten mee naar de klas. En daar werd het uitgepraat. Soms lukte dat, soms niet. Maar uiteindelijk moesten we hoe dan ook elkaar een hand geven en sorry zeggen. Maar ja, ik bleef wel boos. En die ander ook. En we gingen toch maar even ieder met anderen spelen. Het was geen échte vrede. Het was van bovenaf opgelegd. En dat voelde niet echt als goed.

In de tijd dat Jezus geboren werd was er ook vrede. Tenminste, dat vonden de Romeinen. Die hadden een heel groot rijk. Misschien weet je dat wel uit van Asterix en Obelix. Een heel groot deel van Europa (behalve één dorpje, dat weten we), maar een groot deel van Europa dus, en ook het Midden Oosten en Afrika. Een gigantisch rijk. En de Romeinen waren daar de baas. En ze noemden dat 'Pax Romana'. De vrede van Rome. Maar was dat echt wel vrede?

Nou, het is een beetje zoals op het schoolplein, alleen dan veel ernstiger en groter. Het was van bovenaf opgelegd. En die vrede was bereikt door oorlog. Allerlei volken werden onderdrukt. En waren zo bang, dat ze zich rustig hielden. Dus het *leek* rustig. Maar in het hart van mensen die onderdrukt werden was het helemaal geen vrede. Het was niet échte vrede. Maar van bovenaf opgelegd. Zoals op het schoolplein. En zoals nu nog steeds gedacht wordt: dat je vrede kunt opleggen door eerst de ander te verslaan.

De engelen zingen 'vrede op aarde'. In het lied zojuist zongen wij het ook. Maar liefst acht (!) keer. Maar dat is een ándere vrede dan die zogenaamde 'Pax Romana'. Want God heeft nooit zo gewerkt. Dat Hij van bovenaf mensen dwong. Hij wil nooit door onderdrukking of wapens mensen op andere gedachten brengen. Hij geeft mensen een vrije keus. Zelfs het engelenleger, dat daar bij Betlehem in het veld staat. Ze gaan geen mensen dwingen om vrede te hebben. Het wordt niet van bovenaf opgelegd. Al zou God natuurlijk gemakkelijk de macht hebben. Maar God neemt mensen, neemt ons serieus.

Maar wat voor vrede zingen ze dan wel over, die engelen? Nou, dat gaat over vrede die echt in je hart komt en dan ook vanuit je hart komt. Zo gaat dat bij God ook. We zingen: in mensen welbehagen. In normaal Nederlands is dat: God houdt van mensen. Vanuit zijn hart. Hij wil heel graag vrede. En dat doet God dus niet door het van bovenaf op te leggen. Maar Hij komt dat juist op het grondvlak bewerken.

Dat is het wonder van Kerst. Dat God mens wordt. Dat dát zijn oplossing is om vrede te bewerken. Niet door harde hand van bovenaf. Maar door de zachte kracht van liefde. Noem het maar een zachte kracht. Vrede op aarde komt er doordat je je in de ander verplaatst. Doordat je door de ogen van die

ander gaat kijken. Een ander perspectief. Dan ontstaat er verbinding. Dan ontstaat er echt begrip. Dan ontstaat er vrede. Echte vrede.

God doet dat dus letterlijk. Hij komt door onze ogen kijken. Hij wordt klein en kwetsbaar. Moet leren lopen en zindelijk worden. Moet leren praten. Jezus, die zelf het Woord genoemd wordt, moet leren praten! En zo kijkt God dus vanuit ons gezichtspunt. Hij verplaatst zich in jou en mij. Bijna letterlijk. Doordat hij een kind wordt. Echt mens.

Dus het is mooi als de meester of juf niet meteen tegen je zegt: geef elkaar een hand en zeg sorry. En daarmee denkt dat het weer goed is. Veel beter kan je proberen het van de andere kant te bekijken. Vragen: 'hoe zou jij het vinden als de ander altijd maar ... ?' Vul maar in. Altijd maar voorpiept. Altijd maar door je heen schreeuwt. Altijd maar oneerlijk is met tikkertje. Altijd maar als eerste het klimrek inpikt. Hoe zou jij dat vinden als dat jou overkomt? En zo leren kijken vanuit het perspectief van de ander. Zoals je dat moeilijk zegt.

Dan kunnen we leren van Jezus. Die later als Hij groot is ook zegt: verplaats je in de ander. Niet oordelen op afstand. Besef ook wat je zelf fout doet. Durf daar eerlijk over te zijn. Alleen dan komt er echt vrede. En dat geldt op het schoolplein. Maar dat principe geldt ook in het groot, in oorlogen en conflicten.

Die vrede, daar zingen de engelen van. En die vrede die komt op aarde met Jezus. Die Jezus wil dat jij en ik zijn als kaarsjes, brandend in de nacht. Zoals we aan het begin zongen. Dat we net als Jezus in het donker licht brengen. In ruzies en oorlogen vrede brengen. Door altijd door de ogen van de ander te proberen te kijken. Dan wordt deze wereld mooier. Niet van bovenaf opgelegd. Maar van binnenuit. Dan wordt het in jouw omgeving vrede. En als we dat met z'n allen doen, alle mensen die in Jezus geloven, dan wordt de zang van de engelen waar: vrede op aarde, omdat we van mensen houden. Net als Jezus.

Amen